

توسعه شاخص‌های رویکرد شش سیگما در ارزیابی عملکرد زنجیره تأمین تولیدی

فاطمه فیروزی^۱، کارشناس ارشد مهندسی صنایع، رسول نورالسنا^۲، استاد،

۱- دانشکده مهندسی صنایع- دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب - تهران- ایران

– firouzi12@gmail.com

۲- دانشکده مهندسی صنایع- دانشگاه علم و صنعت - تهران- ایران

– rassoul@iust.ac.ir

چکیده: با توجه به اینکه در واقع یک زنجیره تأمین بسته به نوع محصول (یا خدمت) و نیز توالی مراحل در فرآیندهای زنجیره به اشکال متفاوتی دسته‌بندی میشود و نیز با توجه به ضرورت ارزیابی عملکرد و بهبود زنجیره تأمین تلاش ما توسعه یک چارچوب ساختاری در ارزیابی عملکرد و بهبود زنجیره تأمین‌های خاص با توجه به دو مشخصه عملکردی کلیدی کیفیت محصول و تحویل بموقع میباشد. تأکید ما در اینجا روی ارزیابی و اندازه‌گیری کارایی زنجیره تأمین با ساختار پیوندی (که ترکیبی از ساختارهای همگرا و واگراست) با توجه به شاخص‌های عملکردی آن است که در این امر از ابزارهای رویکرد شش سیگما استفاده می‌شود. در نهایت ساختاری جامع در ارزیابی عملکرد زنجیره تأمین با استفاده از شاخص‌های رویکرد شش سیگما ارائه میشود که در ذات خود هدف‌گراست چراکه بر پایه‌ی ابزارهای رویکرد شش سیگما که کمی هستند میباشد. رویکرد شش سیگما یک مقیاس اندازه‌گیری مناسب برای سطح وسیعی از صنایع و فرآیندها فراهم میکند.

واژه‌های کلیدی: زنجیره تأمین پیوندی؛ ارزیابی عملکرد؛ رویکرد شش سیگما؛ شاخص RTY.

نام نویسنده‌ی مسئول : فاطمه فیروزی

نشانی نویسنده‌ی مسئول : کوی نصر، خیابان یوسفی(۲۷)، تقاطع فرحزادی، پلاک ۴۹، واحد اول

منجر به عدم رضایت مشتری خواهد شد، حتی اگر به موقع تحویل مشتری داده شود و برعکس. در این مقاله یک روش ساختار یافته که در آن عملکرد زنجیره تأمین و نهادهایش به طور مؤثر می‌تواند اندازه‌گیری، بررسی و بهبود داده شود، به کمک استاندارد شش سیگما بررسی شده است.

۲. ساختار توسعه یافته اندازه‌گیری عملکرد زنجیره تأمین

با بررسی مرور ساختارهای پیشین می‌توان لزوم ایجاد یک چارچوب و یا استراژی برای یک زنجیره تأمین ایجاد کرد که در آن از ترکیبی از روش‌های کنترل فرایند آماری، شش سیگما و طراحی تلرانس استفاده کرد. کاهش تغییر پذیری فرایندها می‌تواند منجر به فشرده شدن زمان سیکل و در نتیجه بهبود عملکرد تحویل شود. برای این منظور، در این پایان‌نامه از شاخص‌های قابلیت فرایند برای طراحی تلرانس شش سیگما برای بهبود عملکرد تحویل استفاده شده است.

گام اول: ترسیم شبکه زنجیره تأمین

لمبرت (۱۹۹۸) گام‌هایی کلی برای ترسیم شبکه زنجیره تأمین ارائه داد که شامل سه مرحله اصلی شناسایی نهادهای زنجیره تأمین، شناسایی فرآیندهای کلیدی، و تعریف یک ساختار شبکه‌ای برای هر فرآیند می‌باشد. زنجیره تأمین بسته به نوع محصول (یا خدمت) و نیز توالی مراحل در فرآیندهای زنجیره دسته‌بندی می‌شود. با توجه به این پیچیدگی‌ها در یک طبقه بندی ساختاری بر پایه‌ی جریان مواد بین تسهیلات می‌توان زنجیره تأمین را در چهار دسته همگرا (مونتاژی)، واگرا (درختی)، پیوندی و عمومی طبقه‌بندی کرد: (شبکه‌ای) (بیمون ۲۰۰۱). در دنیای واقعی زنجیره تأمین‌ها کمتر به صورت خطی یافت می‌شوند و اشکال پیچیده‌تری خواهند داشت، لذا ساختارهای پیشین کارایی محدودی خواهد داشت. در اجرای کاراتر این ساختار و توسعه‌ی آن نمونه‌ای زنجیره تأمین پیوندی که ترکیبی از فرآیندهای همگرا و واگرا می‌باشد را در نظر می‌گیریم.

گام دوم: پیاده‌سازی چرخه DMAIC شش سیگما روی زنجیره تأمین

در این ساختار راهکار ارزیابی زنجیره تأمین، داخل کردن متدولوژی شش سیگما در زنجیره تأمین است. با پیاده کردن متدولوژی DMAIC شش سیگما مرزهای استاندارد واحدهای

۱. مقدمه

سیستم پیش عملکرد از الزامات هر زنجیره تأمین است. برای موفقیت در محیط کسب و کار، زنجیره‌ی تأمین به بهبود مداوم نیاز دارد. برای این منظور لازم است که عملکرد زنجیره‌ی تأمین ارزیابی شده و معیارهای عملکردی آن استخراج گردد. تحلیل زنجیره تأمین و تمرکز بر شاخص‌های عملکردی کلیدی آن و پیش سیستم از اهداف این تحقیق می‌باشد. ابزار مورد استفاده شده، ابزارهای شش سیگما می‌باشد. شش سیگما، دارای یک متدولوژی بهبود به نام DMAIC* که از طریق آن و شاخص‌های اندازه‌گیری متدولوژی شش سیگما، در مسیر بهبود فرایندها ما را یاری می‌کند.

اولین بار داسگوپتا در سال ۲۰۰۳ به استفاده از استاندارد شش سیگما برای اندازه‌گیری و بهبود زنجیره‌ی تأمین خطی برای تک مشخصه بحرانی پرداخته است. [1]

یوسف عامر (۲۰۰۷) در مقاله خود از روش طراحی شش سیگما برای طراحی زنجیره تأمین و اندازه‌گیری عملکرد آن استفاده کرده. در آنجا عنوان می‌شود که هر یک از اعضا زنجیره باید خروجی قابل اندازه‌گیری داشته باشد تا میزان بهبود در فرآیندها مشخص شود، پس نیاز است یک معیارهای مناسبی برای زنجیره شناسایی شود. وی در این راه از چرخه IDDOV[†] (شناخت- تعریف- طراحی- بهینه‌سازی- اعتبار سنجی) استفاده کرده است که بیشتر روی الگو برداری تأکید دارند. اما نیاز به چارچوب‌های گسترده تری است تا بتوان بهبودها را به برنامه‌های استراتژیک، شاخص‌های کلیدی عملکرد و اهداف بهبود مرتبط ساخت. [2]

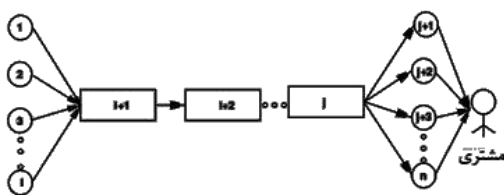
در سال ۲۰۱۱، احمد عمار در اندازه‌گیری عملکرد زنجیره تأمین خطی و بهبود آن از ابزارهای شش سیگما بهره می‌گیرد. [3] به وضوح می‌توان اظهار داشت که عملکرد زنجیره تأمین اساساً به دو مشخصه‌ی عملکردی کلیدی شامل کیفیت ثابت و تحویل به موقع وابسته است. یک محصول معیوب یا یک خدمت معیوب

* define-measurement- analyse- improve- control
† identify- define- design-optimize-validate

بکارگیری سنجه RTY منجر به آشکار شدن دوباره کاری‌ها (که به عنوان کارخانه‌های پنهان، موجب افزایش هزینه و سیکل تولید می‌شوند) گردیده و آنها را از محاسبات بازده خارج می‌کند. میدانیم که عملکرد یک زنجیره تأمین خطی با n فرآیند پی در پی از حاصلضرب عملکرد زیرفرآیندها بدست می‌آید. برای زنجیره تأمین پیوندی ساختار شکل ۱، عملکرد کلی بصورت زیر در می‌آید

$$Y_{RT} = \prod_{i=1}^j Y_i \times \min\{Y_{j+1}, Y_{j+2}, \dots, Y_n\}$$

شکل ۱: شبکه زنجیره‌تأمین با ساختار پیوندی

تأمین کننده‌ها بصورت همگرا ترکیب شده و به شرکت مرکزی (تولید کننده) می‌رسند. از آنجاییکه فرآیند تک محصولی در نظر گرفته شده لذا در محاسبه عملکرد کلی طبق گفته گریو حاصلضرب عملکردها به عنوان عملکرد نهایی تأمین کننده‌ها محاسبه می‌شود. در یک زنجیره تأمین واگرا در حالتی که از تولید کننده به سمت مشتری محصول حرکت میکند، انتخاب مینیموم مقدار، بهترین برآورد برای محاسبه عملکرد مشتری‌هاست. از RTY می‌توان برا محاسبه مجموع DPU^{++} برای کل فرآیند نیز استفاده کرد.

$$U_T = -\ln Y_{RT}$$

$$Y_{norm} = \sqrt[m]{Y_{RT}} \quad \text{و RTY نرمالیزه شده:}$$

که m برابر با تعداد گامهای فرآیندی ست، احتمال نرمالیزه کردن یک واحد معیوب برابر است با: $1 - Y_{norm}$. و مقدار Z منطبق با این عدد Z_{st} را به ما میدهد و سطح سیگما برابر خواهد بود با:

زنجیره تأمین را با یک چارچوب مناسب مشخص کرده و با شاخص های آماری و کیفی شش سیگما آنرا ارزیابی کرده و بهبود میبخشیم.

چرخه DMAIC

۱- فاز تعریف: که شامل تعریف مساله و اهداف آن، محوریت ها و فرضیات مساله، تعیین زنجیره های موردنظر اعم از مشتری، تأمین کننده، توزیع کننده، توزیع کننده و مشتریها، تعیین CTQ^{\ddagger} یا مشخصه‌های بحرانی کیفیت که با توجه به نوع مشتری و صدای هر نوع مشتری تعیین می‌شود. مثلاً برای ذینفعان فقط سود مهم است و برای مشتری کیفیت محصول- تحویل به موقع خدمات پس از فروش.

فرضیات ساختار مورد نظر:

- عملکرد تمام مراحل زنجیره مستقل از هم هستند.

- زنجیره تأمین پیوندی و تک محصولی میباشد.

- دو شاخص عملکردی کلیدی کیفیت، و تحویل به موقع ارزیابی میشود.

- یک محصول (یا خدمت) معیوب، دارای کیفیت کارکردی قابل قبول نیست یا درون پنجره زمانی تحویل مقرر قرار نگرفته است.

- CTQ ها را بر حسب واحدهای زنجیره‌تأمین دسته‌بندی میکنیم، بدین صورت که در هر واحد زنجیره تأمین مشخصه‌های بحرانی کیفیت را کمی و کیفی تعریف میکنیم.

۲- فاز اندازه‌گیری

شاخص اندازه‌گیری در این مرحله تعریف میگردد. استقرار زیربنای فرآیند و ارزیابی سیستم اندازه‌گیری نیز از خروجی های فاز دوم چرخه DMAIC میباشد.

هری و بریفوگل (۲۰۰۰)، RTY^{\S} را به عنوان یک شاخص عملکرد خروجی تمامی مراحل در یک فرآیند تعریف کردند که در واقع داده‌های $DPMO^{**}$ را برای یک فرآیند یا محصول خلاصه می‌کند. RTY به شاخص اندازه‌گیری است که سطح کلی کیفیت فرآیند یا همان خروجی را اندازه می‌گیرد..

DPU و RTY برای هر دوره و ترسیم نمودار کنترل

آن

با پیاده کردن متدولوژی DMAIC شش سیگما مرزهای استاندارد واحدهای زنجیره تأمین را با یک چارچوب مناسب مشخص کرده و با شاخص های آماری و کیفی شش سیگما آنرا ارزیابی کردیم. در نظر گرفتن دو شاخص عملکردی زنجیره تأمین به طور همزمان از محاسن این ساختار بشمار میرود. اگرچه با در نظر گرفتن چند شاخص عملکردی به طور همزمان و وزن دهی به آنها برحسب اهمیت در ارزیابی، عملکرد سیستم را دقیقتر پایش کرد. شاخص RTY ارتباطی قوی با ضایعات، دوباره کاری و رضایت مشتری دارد، که آنرا شاخصی قوی جلوه میدهد. نمودارهای کنترلی RTY و DPU، ابزارهایی بسیار مناسب در تحلیل عملکرد زنجیره تأمین بشمار میروند.

شبکه زنجیره تأمین با ساختار پیوندی پیوندی، بیشترین عمومیت را دارد و در اکثر صنایع زنجیرهها بصورت ترکیبی از ارتباطات واگرا و همگرا یافت میشوند، لذا ساختار مناسب تری نسبت به ساختار زنجیره تأمین خطی میباشد.

□ در تعریف مسأله بهبود سعی در همگام سازی زنجیره تأمین با در نظر گرفتن دو شاخص عملکردی زمان تحویل و کیفیت داشتیم. اگرچه حل مسأله بهینه سازی بصورت تئوریک جوابگو نیست و تنها هدف گذاری برای بهبود است.

مراجع

- [1] T. Dasgupta - Using The Six-Sigma Metric To Measure And Improve The Performance Of A Supply Chain - Total Quality Management, Vol. 14, No. 3, 2003, 355-366.
- [2] Yousef Amer, Lee Luong, Sang-Heon Lee, William Y C Wang - Implementing Design For Six Sigma To Supply Chain Design - International Conference Industrial Engineering And Engineering Management - 2007.
- [3] Ammar Ahmad, BSME - Using Six Sigma Tools to Measure and Improve the Performance of a Manufacturing Supply Chain - August, 2011.

$\text{Sigma Level} = Z_{st} + 1.5$

۳- فاز تجزیه و تحلیل که شامل شناسایی راهکارهای حذف گپ بین عملکرد موجود و عملکرد مطلوب میباشد و نیز شناسایی خروجی (شاخص های کلیدی عملکردی زنجیره تأمین) که به طور معنی دار بر رضایت مندی مشتری تاثیر میگذارد.

۴- فاز بهبود زنجیره تأمین، بهبود ایده و یافتن راه های بهتر، ارزانتر و سریع تر برای سیستم است، که می تواند با بهترین عملکرد و با الگو گرایی موجب بهبود فرآیند شود.

۵- فاز کنترل که کنترل بهبود جدید در زنجیره تأمین اندازه گیری شده و مدیریت نرم افزاری به سادگی روند بهبود زنجیره تأمین را به نمایش می گذارند.

نتیجه گیری:

خلاصه مراحل ساختار اندازه گیری عملکرد:

- ترسیم شبکه زنجیره تأمین:

 ۱. شناسایی نهادهای زنجیره ی تأمین
 ۲. شناسایی فرآیند های کلیدی کاری در زنجیره تأمین
 ۳. تعریف یک ساختار شبکه ای برای هر فرآیند

- شناسایی CTQ های بحرانی هر کدام از فرآیندهای تعیین شده: کیفیت عملکردی، عملکرد تحویل، خدمات پس از فروش
- تنظیم استانداردها برای هر CTQ: تعریف خرابی
- بر پایه ی CTQ ها و استانداردها: (۱) جمع آوری داده (۲) اخذ داده های نمونه (۳) محاسبه ی DPU و Y و RTY برای هر CTQ هر فرآیند کلیدی (۴) تبدیل RTY به سطح سیگمای همگی CTQ ها برای هر فرآیند کلیدی (۵) انجام مقایسه ی افقی برای تعیین قوت و ضعف فرآیندهای کلیدی.
- بررسی کنترل فرآیند آماری: در بررسی اینکه یک فرآیند تحت کنترل آماری هست یا نه، محاسبه مقادیر